

- vandàlico** (-ci), *ag.* vandalski; varvarski.
- vandalismo**, *m.* vandalizam, barbarstvo, varvarstvo.
- vandalo**, *m.* vandal (drevni ale-manski narod koji je provalio u latinske zemlje); barbar.
- vaneggiamento**, *m.* bunilo; bunca-nje; ludilo; pomama.
- vaneggiare** (*vanéggio*, -gi), *v. n.* buncati; biti u bunilu; (esser vuoto) prazan biti; (lett. di poz-zo, valle) otvarati se. otvoriti se.
- vaneggiatore**, *m.* sanjalo, sanjalica.
- vanèllo**, *m.* (uccèllo) vivak.
- vanerèllo**, *m. dim.* V. vanarèllo.
- vanèsio** (-si), *ag.* umišljen, uobra-žen. || *m.* uobraženko, zamlata.
- vanessa**, *f.* (farfalla) paunovac.
- vanezza**, *f.* (p. u.) taština, ispraz-nost.
- vanga** (-ghe), *f.* badilj, (željezna) lopata, amov.
- vangare** (*vango*, -ghi), *v. a.* kopati badiljem, lopatom, amovom: ri-liati.
- vangatore**, *m.* (-tora; -trice, *f.*) ko-nač.
- vangèlo**, *m.* V. evangèlio: dio evanđelja, koji je u misi.
- vanghèggia e vanghèggiola**, *f.* dio badilja, koji ulazi u zemlju.
- vangelista** (-sti), *m.* V. evangelista.
- vangelizzare**, *v. a.* V. evangeliz-zare.
- vanghettare** (*vanghetto*), *v. a.* (agr.) površno kopati badiljem.
- vanguàrdia**, *f.* predstraža, pret-hodnica.
- vaniglia**, *f.* V. vainiglia.
- vanigliato**, *ag.* (cuc.) začinjén va-niliom.
- vanilòquio** (-qui), *m.* govor bez veze, bulažnjenje, trabunjanje.
- vanire** (*vanisco*, -sci), *v. a.* (poèt.) V. svanire.
- vanità**, *f.* taština. ništavost; umiš-ljenost, sujeta, uobraženje; is-praznost; *le — del mondo*, tašte, svjetske radosti i zadovoljstva; *tutto non è che —*, sve je prazna taština; *pare, prendere — di qc.*, ponositi se, hvaliti se nečim; *senza —*, bez hvale.
- vanitosamente**, *av.* tašto, sujetno, hvalisavo, razmetljivo.
- vanitoso**, *ag.* sujetan, tašt, uobra-žen, isprazan, slavičan, slavo-hlepan.
- vanni**, *mpl.* (poèt.) velika krila (ona orlova).
- vano**, *ag.* uzaludan; (fig.) prazan, tašt; gord, sujetan; varljiv, la-žan, *in —*, uzalud; *terre -e e incolte*, pustare, ledine; — *e pa-stura*, pustopaš; *cavallo —*, iz-nuren konj (od vrućine ili lije-kova); *-a bellezza*, prolazna lje-pota; *-a scusa*, tašt izgovor; *pa-ròle -e*, predlog u zraku; *ren-dere —* (frustrare, deludere), osujetiti, osujećivati. || *m.* praz-nina, praznoća, prazan prostor; (buca) šupljina, rupa; (per la-sciar aria) produha; (per passa-re) prohodiste; — *di finestra*, prozoriste; *-i* (di casa) prostori-je.
- vantaggi-are** (*vantaggio*, -gi), *v. a.* pomoći, koristiti. biti od koristi (sorpasare) nadići, nadilaziti. || *-arsi*, *v. r. e v. n.* vući korist; poboljšati se; — *su uno*, održati, imati, dobiti prevagu, prvenstvo, prevagnuti nad kim: *vestito van-taggiato*, previše široko odijelo.
- vantaggiatamente**, *av.* korisno.
- vantaggino**, *m.* (di misura) ono što može stati u pun sud, punu posudu, vršak; (di peso) pretega, prevaga; (del calzolaio) krplje-nje, udaranje zakrpa; (del bec-caio) priložak
- vantaggio** (-gi), *m.* korist, probi-tačnost; (superiorità) prednost, prvenstvo; — *materiale*, materi-jalna korist; — *reale*, prava ko-rist; *a —*, *in — di*, na uhar, na korist; *a manifesto e prevalente —*, na očitu, jasnu i pretežnu korist: *trarre — di qc.*, okoristi-ti se, koristovati se (čim), crpsti korist iz čega; *star a —*, nadma-šivati (ostale); *da —*, suviše; *cer-car il proprio —*, vući vodu na svoj mlin.
- vantaggiosamente**, *m.* korisno, pro-bitačno; dobro.
- vantaggioso**, *ag.* koristan, probi-tačan; povoljan; prikladan; koji lijepo stoji; *posizione -a*, zgodan položaj.
- vantamento**, *m.* (p. u.) hvalisanje.
- vant-are**, *v. a.* hvaliti, hvalisati, veličati. || *-arsi*, *v. r.* hvaliti se, dičiti se, ponositi se; hvastati se; *non faccio per vantarmi*, *ma...*, bez taštine...
- vantatore**, *m.* (-tora; -trice, *f.*) [di